ANUL III—No. 647

EDIȚIA ANTEIA

JOI 18 OCTOMBRE 1890

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA : Strada Nouă, 10**

Domnuluĭ Ministru al Cultelor
Criza în Grecia
PENTRU D-nu GENERAL VLADESCU
BOALA REGELUI OLANDEI
Spitalul Brâncovenesc
CRONICA TEATRALA
Din Iasi
MORȚI și VII

Bucurescĭ 17 Octombre

Domnuluĭ Ministru al Cultelor

Foarte prețioase sunt colecțiile *Monitoruluĭ Oficial*; citindu-le, daĭ de neașteptate surprinderĭ; în ele găseștĭ lucrurĭ uitate de uniĭ, neștiute de alțiĭ.

Așa mi s'a întâmplat și mie maĭ alaltă-ierĭ, resfoind colecția *Monitoruluĭ Oficial* din luna Iunie a anuluĭ 1866.

Nu trecuse încă o lună de când Principele Carol Hohenzollern-Sigmaringen își făcuse intrarea solemnă în Bucureștĭ și jurase de a păzi cu sfințenie Constituțiunea Țĕreĭ.

Cu toate infamiile petrecute în noaptea de 11 Februarie, infamiĭ de care noul Principe nu putea fi respunzĕtor, Poporul român Il primise, nu cu iubire, căcĭ nu putea iubi pe un necunoscut, dar cu speranță că printr'Insul se va îndeplini una din dorințele de căpetenie ale *Divanurilor ad-hoc.*

Carol I era încă tînĕr; inima Sa trebuia să fie deschisă avînturilor generoase.

Intr'unul din aceste avînturĭ, El scrisese defunctuluĭ Costaki A. Rosetti, atuncĭ Ministru al cultelor, următoarea scrisoare pe care o regăsesc publicată în *Monitorul Oficial*, cu Nr. 118, din 2 (14) Iunie 1866.

Domnule Ministru!

In suvenirea sosireĭ mele în Bucureștĭ, am hotărât a fonda o instituțiune de bine-facere. Voiŭ da pentru aceasta, în timp de treĭ anĭ de-a rîndul, câte patru miĭ galbenĭ pe an.

Te rog, Domnule Ministru, a'mĭ face propunerĭ în această privință.

Cu simțimêntele cele maĭ binevoitoare, Domnule Ministru,

Al Domnieĭ-Tale
Carol.

Sunt maĭ bine de douĕ-zecĭ și patru de anĭ de când această domnească donațiune zace în coloanele *Monitoruluĭ Oficial* uitată, poate chiar neștiută de mulțĭ; și trebue ca cel maĭ neîmpăcat dușman al luĭ Carol I și al pretinseĭ Sale Dinastiĭ să o dezgroape, și să ceară guvernuluĭ și în special D-luĭ Ministru al cultelor socoteală de întrebuințarea acelor **douĕ-sprezece miĭ galbenĭ.**

Dinasticĭ sincerĭ nu sunt în Romănia, saŭ nu știŭ a 'șĭ îndeplini datoria.

Amicĭ devotațĭ nu are Carol I, saŭ nu știŭ a 'Ĭ lua apărarea.

Cum! — In luna Maĭ, anul acesta, am scris în coloanele acestuĭ ziar următoarele rêndurĭ: *Desfid să mi se arate o instituțiune de bine-facere creată de Suveranul acestuĭ nenorocit popor.*

Peste puține sĕptămânĭ, în curentul luneĭ Iulie, amicul și colaboratorul meŭ *Dundreanul*, într'un strigăt de indignațiune exclama: *— Dar instituțiunile de bine-facere, nu este oare misiunea cea maĭ frumoasă a Suveranilor de a le întemeia, de a le ocroti, de a le desvolta? Ce a făcut Carol I în această privință? Care este instituțiunea fondată de Dênsul saŭ de Soția Sa? In douĕ-zecĭ și patru de anĭ de Domnie, Carol I nu a găsit mijlocul de a deschide punga Sa pentru o singură operă de bine-facere saŭ culturală.* Și în fața acestor cuvinte, a cărora violență își are scuza în convingerea care le'aŭ dictat, nu s'a găsit un dinastic, nu s'a găsit un amic al Regeluĭ, care să ne dea o desmințire publică, reproducând din noŭ scrisoarea Prințuluĭ Carol către defunctul Costaki A. Rosetti, și arătând întregeĭ Românii instituțiunea filantropică fondată cu domneasca sumă de **douĕ-spre-zece miĭ galbenĭ**

Adevĕrul, de la aparițiunea sa, a stigmatizat în nenumĕrate rêndurĭ rușinoasa zgârcenie a Suveranuluĭ, și nicĭ un Consiler al Tronuluĭ nu s'a crezut dator a publica un Comunicat în *Monitorul Oficial* pentru a face cunoscut primul Sĕŭ avênt de generozitate.

Prin tăcerea lor, dinasticiĭ, amicĭ aĭ Regeluĭ, și chiar Miniștriĭ s'aŭ făcut complici aĭ ziaruluĭ *Adevĕrul*, complicĭ cu atât maĭ culpabilĭ cu cât eĭ știaŭ că Carol a avut un moment de galantomie.

Actualul Ministru al Cultelor, D. Teodor Rosetti poate repara culpabila nepăsare a predecesorilor sĕĭ.

Il rog să bine-voiască a publica întrebuințarea acelor **douĕ-spre-zece miĭ galbenĭ** dăruițĭ de Carol Hohenzolern.

Aștept, D-le Rosetti!

Dar aștept cu mare nerăbdare.

Alexandru V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

LONDRA, 16 Octombre. — *Times* află din Zanzibar că amiralul Freemantle, însoțit de consulul general, a plecat la 13 din Zanzibar la Kipini unde se află toată flota engleză compusă din 10 bastimente.

Amiralul a înaintat Duminică dimineața cu 1000 de oamenĭ spre Witu; de Sâmbătă seara chiar indigeniĭ atacaseră avant-posturile sale rănind treĭ matelоțĭ.

PARIS, 16 Octombre. — *Journal des Débats* anunță că d-l Méline, președintele comisiuneĭ vamale, găsește tariful general insuficient în ceea ce privește taxele asupra produselor agricole; el va propune sporirea acestor taxe.

Comisiunea vămilor a numit pe d-l Dantresme vice-președinte în locul d-luĭ Develle, actualul ministru, și pentru ca să grăbească examinarea tarifuluĭ a hotărît să împartă lucrarea între cele patru sub-comisiunĭ și să nu facă anchete nouĭ.

Criza în Grecia

PARIS, 16 Octombre. — *Se telegrafiază din Atena „Agențieĭ Havas" că majoritatea de 50 de scaune obținută de D. Delyannis întrece toate așteptările. Demisionarea D-luĭ Tricupis e așteptată de la un moment la altul.*

Orașul a reluat aspectul sĕŭ obicĭnuit.

Pentru D. General Vladescu

Conform angajamentuluĭ ce mĭ-am luat, amintesc D-luĭ General Vlădescu, Ministru de resboiŭ, că armata este decimată de conjunctivita granuloasă *și de* oftalmia difterică *și'l rog să publice mĕsurile ce a luat, saŭ ce are de gând să ia pentru stârpirea acestuĭ flagel.*

In acelaș timp, îl rog din noŭ să bine-voiască a da la lumină statistica esactă a bolnavilor de ochĭ din armată, precum și a infirmilor trimiși orbĭ pe la vetrele lor.

Voiŭ repeta zilnic aceste cererĭ, până când D. Ministru de resboiŭ se va milostivi a face ce-va.

Aștept. **A. V. B.**

Boala Regelui Olandei

HAGA, 16 Octombre. — Azĭ a fost prima ședință a celor douĕ Camere întrunite. Ministrul de interne, baron de Mackay, a dat seamă de starea Regeluĭ: mediciĭ aŭ constatat că Regele nu maĭ e în stare de a guverna; miniștriĭ Colonielor și justițieĭ aŭ vĕzut pe Rege și confirmă faptul. Consiliul de miniștri a cerut Statelor generale să emită declarațiunea prescrisă de Constituțiune.

Ședința s'a amânat pe mâine la 2 ore pentru a se lua o hotărîre.

Spitalul Brâncovenesc

In urma scrisoreĭ ce am adresat alaltă-ierĭ D-luĭ Pană Pencovicĭ, Domnia sa 'mĭ-a făcut plăcerea de a veni a casă la mine, și 'mĭ-a declarat că informatorul ziaruluĭ, a căruia bună credință nu o poate suspecta, a fost indus în eroare.

D. Pană Pencovicĭ m'a asigurat că, pentru încălzirea saloanelor bolnavilor, nu se daŭ lemne cu chilogramul. Intendentul are ordin a elibera lemne cât se cere și cât trebue.

Dacă saloanele aŭ fost rĕŭ încălzite, culpabiliĭ sunt medicĭ și interniĭ a cărora datorie este de a priveghea temperatura în toate odăile unde se află bolnavĭ. Eĭ sunt datorĭ a ordona intendentuluĭ eliberarea lemnelor trebuitoare.

D. Pană Pencovicĭ, fiind Sâmbătă absent din capitală, nu ia asupră'șĭ că nu s'or fi comis oare care iregularitățĭ, dar mi-a repetat cu insistență că singuriĭ culpabilĭ sunt mediciĭ și interniĭ.

Acum rĕmâne să știŭ ce fac d-niĭ Patzelt, Buicliu, Calendero și Cantacuzino, când fac revizia bolnavilor? — Ce fac d-niĭ Internĭ după plecarea medicilor?

Oare domniĭ medicĭ fac vizitele lor prin spital învelițĭ în paltoane saŭ în blănĭ de nu aŭ simțit temperatura de 8 saŭ 9 grade ce era prin saloane în ziua de Sâmbătă 13 Octomvrie?

Voiŭ cerceta și voiŭ reveni dacă trebuința va cere.

A. V. B.

Gladstone si Salisbury

LONDRA, 16 Octombre. — In ultima întrunire electorală de la Edimburg, d. Gladstone a atacat într'un mod foarte viŭ pe lord Salisbury din cauza trimitereĭ uneĭ misiunĭ speciale pe lângă Vatican; el a zis că: trimețîndu-se un ambasador pe lângă Vatican este ca și cums'ar recunoaște reclamațiunile Papeĭ, adică ca o parte din Italia să fie supusă stăpânireĭ sale. El și-a maĭ exprimat speranța că știrile ulterioare din Rusia vor fi maĭ bune; modul cum această putere tratează pe ovreĭ îl inspiră groază.

DIN IAȘI

D. P. P. Carp a venit astăzi de la Țibăneștĭ pentru a prezida o întrunire pur junimistă în saloanele D-sale.

*

Se așteaptă pe Miercurĭ sosirea D-luĭ Lascar Catargiu pentru a se discuta în cercul prietenilor șefuluĭ conservatorilor neconcentrațĭ, sacrificarea D-luĭ Iancu Ventura de pe lista candidaților comunalĭ.

*

Liberaliĭ-unițĭ nu vor ținea întrunirĭ în școala Primărieĭ. Nu s'a hotărât încă localul; probabil însă că în sala Pastia saŭ la teatrul Sidoli.

*

La 2 Noembre se va judeca celebrul proces intentat de Prințul Gr. M. Sturza Principeseĭ Gorceacoff și Prințuluĭ Dim. Sturza.

Asupra alegerilor comunale

Suntem aproape în ajunul alegerilor generale pentru comună. Cetățeniĭ, de toate culorile politice, se agită în cel maĭ nepomenit grad și discută asupra acestor alegerĭ; maĭ toate partidele politice țin întrunirile lor, discut și caut modul pentru o reușită sigură în alegerile viitoare. Și în nicĭ o parte a țĕreĭ nu cred să fie o maĭ mare agitare ca în comuna Bucureștĭ.

Acĭ întrunirile, afară de cele generale, se maĭ țin pe culorĭ și chiar prin mahalale. Și toate ar avea un bun rezultat, daca discuțiunile ar fi puse pe adevĕratul lor teren.

Nu maĭ vorbesc de întrunirile colectiviștilor, pentru că acestea nu numaĭ că nu aŭ atins absolut de loc interesul orașuluĭ, dar din contră aŭ aruncat cel maĭ mare desgust asupra cetățeanuluĭ independent care, în timp de douĕ saŭ treĭ ore cât a ținut întrunirea, a fost condamnat să auză insultele și calomniile cele maĭ triviale la adresa adversarilor lor politicĭ.

Este cunoscut, că un om bine instruit și bine crescut, nu insultă, nu batjocorește și nu inventează murdăriĭ la adresa protivniculuĭ sĕŭ. Din contră, el combate și combate din toate puterile sale, fără a da un pas îndărăt dinaintea rĕuluĭ ce'l vede și ce'l simte. Și am constatat la colectiviștĭ, la întrunirile lor, numaĭ ură și calomnie. Si când te gândeștĭ că aceia carĭ calomniază și bârfesc, nu sunt de cât De la Vrancea și semeniĭ sĕĭ, niște birnicĭ ambulanțĭ, îțĭ vine, tu cetățean care plăteștĭ și suporțĭ toate angaralele, să ieĭ singur piatra și să 'țĭ daĭ în cap. Nu scârbă și dispreț, cĭ o amarnică descuragiare te coprinde când vezĭ că hoțul îțĭ vorbește de cinste, demagogul de democrație și tiranul de libertate.

Las dar la o parte întrunirile colectiviștilor, care numaĭ bine n'aŭ adus și nicĭ pot aduce cetățenilor.

Alt partid saŭ grup politic n'a maĭ ținut nicĭ o întrunire în Capitală.

Cele maĭ multe întrunirĭ care s'aŭ ținut și se țin, aŭ fost acelea ale amicilor actualuluĭ Primar, Pache Protopopescu.

Am zis ale amicilor actualuluĭ Primar, pentru că la toate aceste întrunirĭ am vĕzut persoane carĭ aparțin maĭ multor grupurĭ politice. Incepând de la conservatorul de baștină, cel cu tradiția, și până la democratul radical, toțĭ formaŭ un cerc, care cu plăcere ascultaŭ darea de seamă a actualeĭ administrațiunĭ. Impins de curiozitate, am căutat să 'mĭ explic acest lucru. Am întrebat pe una din persoane de la o întrunire zisă Pachistă și pe care o știam că citește regulat *Adevĕrul*, ce caută, el antidinastic, la întrunirea amicilor luĭ Pache, care este un dinastic de prima ordine.

Rĕspunsul 'Ĭ-a fost scurt: Pache este un bun gospodar și un bun primar; sunt contribuabil, am casă și țiŭ cu acela care 'mĭ dă toate avantagiele de a putea să 'mĭ ridic valoarea proprietățeĭ.

Acelaș lucru l'am auzit și de la maĭ multe persoane de opiniunĭ politicĭ diferite.

— Iată, îmĭ am zis, adevĕrațĭ cetățenĭ, carĭ desbrăcațĭ de orĭ-ce prejudițiĭ politice, nu caută și nu urmăresc de cât binele acestuĭ oraș.

Și în adevĕr, când am alunga de la comună politica și când vom căuta a face numaĭ și numaĭ gospodărie, atuncĭ vom putea să dăm orașuluĭ adevĕrațĭ părințĭ.

Ca cetățean, ca proprietar și alegător în colegiul I-iŭ, îmĭ am dat seama și eŭ, ca ce ar fi de făcut în alegerili viitoare, adică: cum votăm și pe cine alegem. M'am pus în contact cu conemahalagiĭ meĭ, ne-am sfătuit cu toțiĭ asupra moduluĭ celuĭ maĭ bine nemerit, ca votând să avem în capul comuneĭ, persoanele cele maĭ hotărâte a lucra pentru binele orașuluĭ cu bună voință, cu cinste și desinteresare.

De la Mătăsaru

Regele Belgiei la Berlin

POTSDAM, 16 Octombre. — Regele Belgieĭ a sosit astă seară; el a fost primit la gară de către Impĕrat, de principĭ, de ducele de Connaught, de marele duce Wladimir, de ministrul Belgieĭ și de generalĭ. — Intrevederea celor douĭ suveranĭ a fost foarte cordială.

Crispi și Caprivi

VIENA, 16 Octombre: — O scrisoare din Berlin publicată de „*Politische Correspondenz*" zice că întrevederea de d-lor Caprivi și Crispi s'a hotărît în prima linie de dorința lor de a face cunoștință și de ideea că interesele tripleĭ alianțe nu pot de cât se câștige din întrevederile oamenilor de stat conducătorĭ. — E sigur că aceste întrevederĭ se vor reînoi în fie-care an.

Conversiunea braziliana

RIO DE JANEIRO, 16 Octombre. — Guvernul a decretat conversiunea obligațiunilor 5% a datorieĭ publice în 2% a căror procente se vor plăti în aur. — Guvernul maĭ are de gând să rescumpere datoria internă și împrumutul din 1889.

Pentru Primarul Capitalei

Domnule Pache,

La întrunirea de la 14 ale corenter care a avut loc în sala Atheneuluĭ vechiŭ, am fost curios și eŭ ca alegĕtor, și contribuabil, să mĕ duc să ascult cele ce se vor petrece acolo.

In adevĕr, după mine, acea întrunire a fost una din acelea care trebue să fie în ajunul alegerilor, căcĭ în discursurile ținute, n'a fost vorba de cât de gospodăria comunală.

Dar ceia-ce m'a impresionat și m'a mulțumit într'un grad satisfăcător a fost darea de seamă ce D-voastră ațĭ făcut'o cu destulă claritate și probe, asupra gospodărieĭ comunale. Și să nu credețĭ că prin aceasta voiŭ să vĕ flatez, căcĭ nu sunt nicĭ amicul D-voastră, și nicĭ știŭ dacă mĕ cunoaștețĭ bine; dar ceia ce voiŭ să zic este, că prin darea de seamă ce ațĭ făcut'o, sprijinită pe probe, orĭ-ce cetățean cu durere de pielea luĭ, nu poate sta rece la cele auzite, relativ la destrăbălarea ce era în trecut și la buna administrație ce există în prezent.

A fost un tabloŭ îngrozitor acela al deficiturilor ce lăsaŭ bugetele comuneĭ în trecut, precum și prețurile exorbitante la diferite furniturĭ de piatră, petriș, nisip și altele, și între cele alcătuite sub administrația actualuluĭ consiliŭ comunal, care a dat excedente, și prețurĭ în minimum la toate acele articole.

De aceia eŭ, fără a mĕ ocupa câtușĭ de puțin de ideia politică, declar că împreună cu amiciĭ meĭ, care sunt cam mulțișorĭ la numĕr, vom vota lista aceia în care vețĭ figura și D-voastra, convingêndu-ne că sunteți un leal și bun gospodar, ceia-ce pentru moment este indispensabil Capitaleĭ care a luat un avênt spre progres.

Primițĭ, vĕ rog, cu această ocaziune încredințarea prea osebiteĭ mele considerațiunĭ.

Maior I. Bălăceanu
pensionar, liberal-conservator, alegĕtor în colegiul I comunal, coloarea de Roșu.

Cronica Teatrală

Martira, dramă în cinci acte, de A. D'Ennery și Edmond Tablé, tradusă de D. Beng-scu-Dabija.

Succesul ce l'aŭ avut acum câți-va ani *Două Orfeline* și *Crima celebră*, pe scena noastră aŭ îndemnat direcțiunea să recurgă iarăș la o melodramă de acelaș soiŭ. *Martira* este croită pe calapodul învechit al melodramelor ce se joacă în teatrele de pe bulevardurile Parisului.

Țesătura acestor piese este în tot-d'a-una plină de efecte grosolane, și copilărești. Evenimentele se produc într'un mod atât de silit și de ne-natural, personele se mișcă într'un mod atât de artificial, în cât ori-cine a văzut una din aceste melodrame, știe aproape de la începutul piesei ce are să se întâmple, ba chiar ce are să se zică până la sfârșit.

Cred dar de prisos de a reveni asupra subiectului *Martirei*.

Când zici *Melodramă* de bulevard, zici: *Viţiul pedepsit şi virtutea resplătită*. Pune un bărbat înșelat, o femee victimă, un copil natural, un intrigant-trădător (bărbat saŭ femee), o slugă credincioasă, un oare-care tip comic saŭ escentric, amestecă aceste ingrediente cu frase umflate și sentimentale, cu vr'o cinci-zeci de exclamații ca, mamă! tată! fiica mea! Mai adaogă vr'unul saŭ vr'o doui morți, vr'un duel saŭ vr'o lovitură de pistol, după scenă saŭ din culisă, și receta unei melodrame ca *Martira* este gata. Galeria plânge când e de ris, ride când e de plâns, cere *sârba* între acte și succesul este complect. Să trăiască progresul artei dramatice la Teatrul Național!

Interpretațiunea a fost foarte inegală precum se întâmplă de un timp încoace pe scena noastră, unde tot se concentră împrejurul câtor-va artiști principali, neglijându se cu totul ensembiul.

In *Martira* de pildă, rolul principal a fost jucat de o elevă ce n'are nici una din însușirile neapărate pentru a susține un asemenea rol. D-na Constanța Gănescu nu știe încă nici să se miște pe scenă, nici să gesticuleze nici să fraseze. D-sa articulează binișor, dar aceasta nu e destul pentru a aborda roluri principale.

De la începutul până la sfirșitul piesei, d-na Gănescu a recitat rolul sĕŭ papagaliceşte, fară cea mai mică nuanță, cu o răceală nepomenită, într'o monotonie ce arată o lipsă absolută de simțimênt și de foc sacru. Nu înțelegem încăpățânarea direcțiunei de a voi să impuie publicului pe protejatele unor actori corifei cari voesc a fi în tot d'auna înconjurați de mediocrităţi, spre a eşi ei singuri la iveală.

D-na Romanescu, în rolul *Pauletei de Moroy*, a fost excelentă precum este mai în tot d'auna în părțile naive și lirice; numai ar face bine d-na Romanească să nu se incerce a intrece puterea firească a organului sĕŭ, pentru a nu se expune la ceea ce în limbagiul român se numeşte un *chics*.

D. Nottara nu prea era în largul sĕŭ în rolul contelui *Roger*.

D. Gr. Manolescu a jucat pe englezul *Sir Ebe Drack* ca un comic de profesiune. Observ de un timp încoace că D. Manolescu e mult mai bine în roluri comice de cât în cele serioase. Oare D-sa să se fie înșelat în privința genului ce 'l convine?

Cele-l'alte roluri n'aŭ importanță. O singură mică observațiune D-lui Leonescu. Nu poate D-sa să îmbrace o redingotă mai lungă și să'și ție jobenul altfel de cât pare că ar cere de pomană?

Arutnev

Din Bacău

13 Octombrie, 1890.

De aci de la Bacău
De-a fi bine, de-a fi rĕŭ,
Eŭ îmi țiŭ vorba luată
In scrisoarea cea-l'altă.

Nu știți ce mizerii mici
Ești făcut să vezi pe aici!
Câte odată te îndrăcesc
Când le vezi cum să zoresc,
De iți vine să te iași
De ochi singur păgubași,
Să ți-i scoți, să-i dai pe gârlă
Și să pleci cioban la țârlă!
Așa zĕŭ!... mai astă vară
Trei creștini se apucară
Să'și mai facă de câștig
Că mereŭ într'un covrig
Și într'o ceașcă de cel tare
Vedeaŭ ei că nu-i căţare;
Și la Moache în țiganime
Lângă seŭ, lângă grăsime
Câte trei se duc flămânzi
Sfat să facă, triști și blânzi...
Se gândea cu capu în mâini
Că de atâtea săptămâni
Câte trei bolesc, și în guri
Pus'aŭ numai fărmături.

Trist, se scoală popa Tunsu
Galben și pălindu'i plânsul
Și le zice răgușit:
Ce ne facem? — La prășit
Să mĕ duc, să'mi las potcapul
Eŭ care mergeam ca țapul?
Să mĕ duc eŭ pe ogoare
Vara în arșița de soare
Când se scutură la pene
Ciocârlia în buruiene,
Și tresare somnoroasă
Pe când zorile se varsă,
Să prășesc eŭ păpușoi
Toată ziua cu boroi,
Să mânânc peste sărat?!
Doamne! dar eŭ am halat
Și odăjdii, și popie
Și când văd vr'o băbăție
Slabă și cu moarte intr'ênsa,
Din altar mĕ duc la dênsa
Și'mi scot gologanul îndată
Din batista'i înodată;
Cum? să'mi văd eŭ barba în bobot,
Când acum și de la clopot
Fac cu dascălul meŭ poate
Și la nuntă și la moarte!
Eŭ îmi rad nu baba, — capul,
La jidani îmi vînd potcapul,
Și halatul l'oi tăia
Haine pe măsura mea,
Sfinta Troiță o vînd,
Toate fac, numai cântând
Să mĕ plimb fără întrebare
Slobod pe ulița mare;
Uite acuma n'am eŭ pas
Sa beaŭ nici la parastas;
Cum mĕ văd cu o hii roși
Fug de mine toți fricoși,
Par'că's ciumă, și mĕ lasă
Numai cu coliva în casă.
Cum vĕ spun, — imi ese az
Dar trebuie să staŭ tot treaz
Să mĕ port par'că ași fi fată
Și să nu beaŭ nici o dată;
Și când știŭ că sunt ateŭ
Om deștept, și liber, zĕŭ
Uite, pacr'că plâng și acuma,
Nu mai merge'i groasă gluma
Trebuie să se schimbe odată
Că pe drumuri toți m'arată
Când mĕ clătin, și mĕ știŭ
De-am băut vin ori rachiŭ
Și cum popă sunt acum
Rămân gol—goluț pe drum!"

Bravo! Bravo! strig cei doi,
Popa Tunsu și cu noi
Facem cât Bacău întreg,
Adă oca să'l mai dreg;
Alei popo, mĕ omor,
Tu ești mare orator,
Strigă sârbu în gura mare
„O oca la trei pahare"
Eŭ iți daŭ dreptate, — noi
Neam de neam tot din sêrboi
Răsădeam la câmp de vale
Varză bună de sarmale
Ceapă, usturoiŭ pe straturi
Praji, și alte zarzavaturi,
Si înjugam de vreme boii
Și când se sculaŭ ciocoii
Eŭ eram gata în piață
Cu mormanuri de verdeață;
Tota însă cum muri
Nu mi-a fost a mai prăși
Si să taiŭ cu sapa eŭ
Toată vara la dudăŭ,
Așa că acuma sunt
Nihilist până în pământ
Și ateŭ!... și prin urmare
Om deștept! — Toarnă în pahare,
Toarnă popo, că'ți țin parte,
Uite parc'o scot din carte.
Sapa, popo, ori cișitul
Strigă tare răgușitul,
Nu'i pentru atei, — din fire
Noi avem altă menire!

Ia stați mai, sunteți nebuni?
Când începi tu par'că tuni
Stați să mai vorbesc și eŭ
Că de-aseară 'ntr'una beŭ,
Strigă cel gras ca un trunchi
Rupt în coate și'n genunchi
„Amêndoui ați spus'o bine
Dar uitați-vĕ la mine
Am un plan de pus la cale,
Dar de-odată...—trei ocale
Să'mi aduceți, că prin gât
Bate vêntul de urât.
Nu ne trebue muncă nouĕ
Viața este ca o rouă,
Altă dată nici nu știi
Când te duci dintre cei vii;
De aceia eŭ nu cat
Cum mĕ port cum m'am purtat;
E tot una ori ce-ai face,
De n'ar vrea să'ți deie pace
De te-or prinde, nu te teme,
Altă dată nici n'ai vreme
Ca să'ți faci osânda 'ntreagă
Că mori, și,—mort nu te leagă;
Iți daŭ drumul alte ori
Peste an, la sĕrbători
Și atunci de ai curaj
Și pingică pe obraji
Mergi cu fruntea sus pe stradă
Par'că vii de la paradă.
Astea's din filosofie:
Toată lumea'i o prostie
Caracteru'i vorbă goală
Și nu'l schimb pe astă oală;
Ce ne pasă astăzi nouă
Dacă ninge, dacă plouă,
Toate's vechi și toate's nouă,
Tot se duce la mecet,
A zis marele poet!!
Veacul nostru și-a pus fesul
Cumpănindu'și interesul.
De aceia fără frică
Faceți toate, că nimică
Nu rĕmâne, toate trec
Și în vremuri se petrec;
De-ai hoți, ori ce de-ai face
Lumea uită, și'ți dă pace.
Și de-a ta eŭ gândesc
Redactori să vĕ numesc
La gazeta ce vom scoate,
Poimâne, la munecate,
Presa'i liberă în țară
Faceți totul de ocară
Nu cruțați nimic, scuipați
Și'n ogliuzi când vĕ uitați,
Că din cei stropiți, vre unii
Or să deie bani cu pumnii
Să tăcem, și atunci vom ști
Să tăcem pân t-om găti!
Și atuncea fie care
Avem vin și de mâncare.
Și acum Domnilor socot,
Târgul este al nostru tot,
Pentru noi acum închin
Astă oală cu pelin!"

Ceasul bate trei,—de sus
Luna cade în spre apus
Și în fund la răsărit
Cerul pare 'nvinețit;
De prin sate, mun itorii
Ea în șiruri ca cocorii
Pe îngustele ogoare,
Cu nevestile ușoare,
Cu copii ducênd de funii
Populația pășunii.
Și la Moache în țiganime
Plini de seŭ, plini de grăsime
Câte trei în ziuă cad
Pe o laviță de brad
Vineți și pierduți cu toții,
Și clipind ca idioții
La păreți, la lampa prinsă
Intr'un cuiŭ s'aproape stinsă.
La trei zile în têrg apare
O gazetă în formă mare
Plin' de sfaturi, de povețe
Pentru un snop de trei județe.
Azi lunganul trece'n uliți
Ca alt' dată între suliți
Mândru și mâncat, bĕut,
Greŭ că par'că ar fi de lut;
Și sêrboiul măruntuș
Umblă ca un pipăruș
Și c'o arie în cap
De nu'l vezi nici cât un nap,
Iară popa azi s'a ras
Slujbă în loc de parastas
Are-acu, și joacă sêrba
Beat de te pălește scârba.

Lumea însă stă uimită
De gândești că'i înlemnită.
Și primarul de la munte
Ștampilat de gărzi pe frunte,
Popa tunsu și sêrboiul
Părăsindu'și usturoiul
Și cultura pătlăgelei,
Șed în ușa cafenelei,
Și înjură și tot latră
Par'că ar fi tot târgul șatră,
Ei sĕrmanii, bĕtrâni azi
Și cu creții pe obrazi,
Carii încă n'aŭ deschis
Nici o foaie din ce'i scris.
Nu l'aŭ pus la judecată,
Ei cari își mânânc viața
In orgii pân dimineața,
Ei cari își alung copii
La pomana primării
Făcênd trampa c'o grizetă
Ei scriŭ astăzi la gazetă!!..
Doamne, cum nu'mi taie coasa
Să'i trimit la Răchitoasa!

Mĕ ertați daca v'am scris
Lucruri de par'că's din vis
Că'i tĕrziŭ, și'i frig în casă,
Capul greŭ pe mâni se lasă
Și ațipesc din când în când
Scrisorica depănând.

Badea Pletea.

Alegerile din Grecia

Căderea lui Tricupis

ATENA 16, Octombrie. — **La alegerile actuale opoziția a obținut o mare majoritate: partidul d-lui Tricupis n are de cât o treime din locuri**

Conferința partidului național r[...]

SIBIU 16, Octombrie. — *Conferința Românilor a fost deschisă, prezenți fiind 136 de membri. D. Babeș a fost ales președinte. D. Dr. Vasilie Lucaci a făcut o expunere în numele comitetului central și adus plângeri contra situațiunei actuale.*

In conferința ținută de partidul național român comitetul central a declarat că se lasă la decisiunile adunărei în ceea ce privește chestiunea de a expune Camerei un memoriu care să coprindă plângerile partidului contra procedărilor guvernului în alegerile pentru Reichstag care silește pe Români să rĕmâe într'o stare de pasivitate, contra piedicelor ce pune educațiunei tinerimei române, contra urmăririlor dirijate contra presei române și naționalilor. Memoriul va mai conține plângeri cum că se compromite viața eclesiastică, liniștea de conștiință religioasă prin amestecul guvernului în afacerile eclesiastice.

Procesul Creditului din Iași

(*Corespondență specială a Adevĕrului*)

Iași 15/27 Octomvrie 1890

Vineri 12 Octombre a început a se judeca însemnatul proces al creditului fonciar urban. Tribunalul secția II este ast-fel constituit: Fr. Papp, președinte, Kirilovici, membru. Fotoliul ministerului public este ocupat de d. Canari, prim-procuror.

Zilele de vineri și sâmbătă aŭ fost consumate prin citirea ordonanței prin care d-nii I. Holban, fost casier, Ghiulea, avocat, C. Climescu, G. Tacu, Th. Bonciu, Iorgu G. Holban și Iorgu Scorțescu, foști membrii ai consiliului de administrație, sunt trimeși înaintea justiției.

După citirea ordonanței sâmbătă seara s'a ridicat de d-nii avocați Mărzescu, Sipsom și Th. Mandru, incidentul de a se supune la interogatoriŭ pe inculpați după ce mai întêiŭ se va face instrucția orală a martorilor.

Primul-procuror a combătut aceasta și tribunalul a respins cererea, procedând la interogatoriul fostului casier Ioan Holban.

Astă-zi luni s'a ascultat d. C. Climescu, senator, fost membru în consiliul de administrație, care a declarat că nu știa nimic de lipsa banilor din casă; tăgăduește că ar fi cunoscut modul cum se făceaŭ evaluările și operațiunile de la bancă.

D. George Tacu, asemenea fost consilier, declară că cunoaște datoria de 60,000 lei directorului Gheorghiu, pentru care a oferit casa sa ca garanție. D. Tacu recunoaște că s'a împrumutat cu 11,000 lei de la portofoliul casei și pe care i-a restituit, dupe cum declară în ședința însuși casierul Holban.

La întrebarea procurorului că de ce n'a verificat scriptele și casa după cum îi impunea datoria, susține că a avut încredere în președintele consiliului de administrație, d. Sandu Dudescu, și de aceia tot-d'a-una a iscălit fără a cerceta.

In privința scrisurilor a căror împrumuturi nu eraŭ realizate, și cu toate aceste depuse la Banca Națională toată responsabilitatea o trece asupra, Directorului.

D. Iorgu Scorțescu, fost consilier și conservator de scripte, declară că asupra evaluărei imobilului Goldenthal, vĕzênd raportul ce s'a prezentat, a crezut că se poate vota împrumutul, iar în privința avansului lefei ca conservator de scripte i-a fost dat dupe ordinul directorului.

D. Teodor Bonciu, fost consiler, din întregul interogatoriŭ rezultă că și-a ipotecat trei imobile în termen de mai puțin de două luni de zile, cu prețuri exagerate. După ce a realizat împrumutul la fie-care căsă le-a vindut la alte persoane cu prețuri ce nu ajungeaŭ valoarea împrumuturilor; astfel că chiriile acestor imobile n'aŭ fost suficiente pentru acoperirea ratelor și noŭii cumpărători aŭ încetat chiar de a le mai plăti, așa că, fără voia sa, Creditul a devenit proprietarul lor.

George I. Holban, fost consilier, întrebat fiind de ce a iscălit raportul pen-

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL" 3

Charles Merouvel

MORȚI ȘI VII

BUNICA

II

Secfestrată

Apropiindu-și obrazul sĕŭ zbîrcit de obrazul palid al nenorocitei copile îi zise mai încet:

— Cum nu ai priceput?

Domnișoara de Charnay ridică capul; buzele'i tremurară, împreună mâinile, lacrimi fierbinți îi picară din ochi.

— Bunică! zise ea.

— Nu te teme de nimic.

—Iartă-mĕ!

— Nu am ce să 'ți iert. Am să repar o greșală, onoarea d-tale, onoarea numelui d-tale și să scap onoarea numelui meŭ și n'am să mĕ daŭ indărăt. Cu scopul acesta te am adus aci. Sunt sigură că ai să'ți vii în minți, că o să 'ți aduci aminte de mândria neamului d-tale ca să uiți trecutul, câte-va zile de rătăcire pe care trebue să le ștergi din viața d-tale.

— Să uit!

— Așa de greŭ ți-ar fi?

— Dar....

— Judecă!

— Vai! pot?

— Vreaŭ să te ajut. Am greșit că m'am încrezut în înțelepciunea d-tale, am greșit că te am lăsat să te îngrijească și să te păzească o femeie nemernică... institutoarea d tale, Engleza aceea.

— N'o învinovăți, bunică... Eŭ singură sunt de vină.

—Generozitatea d tale te zăpăcește. Miss Bessie a favorizat planurile unui ambițios.... Ea s'a făcut complicea unei ființe pentru care nu pot avea destul dispreț.

— Fiind-că nu'l cunoști?

— Greșală!

— Și dacă 'l iubesc?

— Nu se poate!

— Să nu'l iubesc pe el, tatăl copilului meŭ! Bunică, fie-ți milă de mine.

Domnișoara de Charnay căzu în genunchi în fața ducesei. Ii luă mâinile ei uscate în mâinele sale care'i tremurau ca varga și le scăldă în lacrami.

Durerea ei ar fi înduioșat și o stâncă.

Se înduioșă Italianca? Ar fi putut să creadă cine-va, find-că rĕspunse cu vocea schimbată:

— Tocmai find-că 'mi e milă de tine, Blanșo, fac ce fac. Mai tĕrziŭ o să mĕ bine-cuvintezi pentru ceea ce azi ți se pare poate o asprime nedreaptă.

O sculă de jos și o sili să șadă lângă dinsa.

— Ascultă-mĕ bine și cântărește bine vorbele mele, copila mea, îi zise ea. Este o durere pe care o femee nu o poate suferi, și anume durerea ca se știe disprețuită și căzută. De durerea asta vreaŭ să te scap. Ce s'a întîmplat? Ești bogată, prea bogată, Blanșo... Un mișel...

— Te rog...

— Un mișel, în complicitate cu nemernica aceea, abuzând de libertatea în care te lăsam în castelul din Bossy s'a introdus ca un hoț în intimitatea d-tale. Ți-a tulburat mințile cu scrisorile lui împrumutate din nu știŭ care romanțe; în fie-care zi vĕ întâlneați în locurile retrase din parc și eraŭ numai preumblări misterioase, convorbiri vinovate. In sfârșit, ai fost slabă.. El, a fost laș! Și eŭ nu știam că ceva se juca la doi pași de mine! Am aflat nenorocirea d-tale numai când am vĕzut că mereŭ nu 'ți e bine, că te-ai schimbat, că ești mâhnită, că ești galbenă... Trebue să'mi dai dreptate. Nu te am certat. Nu te am silit să'mi mărturisești greșala pe care ai făcut'o. I-am găsit pricină d-șoarei Bessie și am gonit-o. Te am dus departe de locurile unde s'a întîmplat ce s'a întîmplat. Suntem vinovate amîndouĕ: d-ta d-o slăbiciune rușinoasă, eŭ de orbire. Eŭ știŭ ce datorie am de aci încolo. O s'o afli și d-ta pe a d-tale.

— Ce datorie am, bunică? întrebă d-șoara de Charnay.

— Să vorbim întêiŭ de a mea. Trebue să te păzesc mai bine de cât te am păzit. De aceia iți declar că nu ai să mai vezi nici odată pe omul acesta... cel puțin cu învoirea mea... câtă vreme vei fi minoră.

— Nici odată?

— Nici odată. Mi se pare că'l chiamă Georges Dambert.

— Da.

— Este fiul arendașului moșiei cel mari din Boissy?

— Da.

— Studiază dreptul în Paris?

— Da.

— Este exact. Am cercetat și am aflat bine.

— Are o inimă nobilă, bunică, îngînă Blanșa.

D-na de laRoche-Villars zîmbi amarnic.

— Un bărbat cu inima nobilă nu abate pe o copilă de șai-spre-zece ani de la datoriile sale.

— Iţi jur....

— Eŭ judec mai bine de cât d-ta fiind-că pe mine nu mĕ prostește patima. Nu cred eŭ că vrea el să te ia de nevastă. Poate că te ai gândit să te nu-mești într'o zi doamna Dambert. Vreaŭ să crez că ești prea mândră pentru ca să te înjosești astfel. Aci e prin urmare numai o întâmplare, o surpriză, și înainte de toate trebue să înlăturăm scandalul. E datoria mea. Mĕ cred sigură de oamenii cari mĕ înconjoară. Slugile noastre aŭ rĕmas în Paris, afară de Madelena care'mi este foarte devotată. Dumneata ai să stai închisă în castelul acesta până când vei face copilul, lucru care după cât mi se pare nie o să se întâmple curînd. Mintea d-tale va face restul.

— Va să zică nu am să'l mai vĕd nici o dată? întrebă d șoara de Charnay.

— Așa voesc eŭ.

— Il judeci prea aspru.

— Pentru mine e un tilhar.

— Dacă l'ai cunoaște!

— Are inima cea mai neinteresată și mai bună după pămînt.

Ducesa dete din umeri.

— Dacă ți-aș jura că numai eŭ sînt vinovată?

— Nu te-aș crede!

— Ce să fac, Dumnezeule? Ce să'ți spun?

— Nimic!

— O să fii neîndurată?

— Fiind-că te iubesc.

— Cum să te conving?

Nenorocita scoase din sîn un pachet de scrisori și le dete ducesei.

— Cit-ște scrisorile lui, te rog!

Bĕtrîna se uită la ele și le asvârli în foc.

— Ce folosesce vorbe goale! zise ea.

Blanșa se repezi să scape suvenirile acestea, însă ducesa, cu braț nervos, o ținu în loc.

— Lasă-le să ardă. Nu merită să'ți pară rĕŭ.

— Va să zică nu te voiŭ putea înduplec a?

— Să nu speri.

— Bine! te voiŭ asculta, însă îmi zdrobești inima!

— Taci! zise ducesa strângêndu'i capul în mâini. O să mĕ blestemi câte-va zile... Pe urmă o să mĕ bine cuvintezi!

— Cel puțin să'mi dai voe să'i scriŭ.... pentru ultima oară.

— Fie! însă numai ca să'i spui că ești despărțită de dênsu pentru totd'a-una.

— Oh!

(Va urma)

tru anularea unor scrisori care în realitate se aflaŭ amanetate la Banca Naţională, declară că în comun acord aŭ hotărât anularea, dar n'a constatat-o.

G. Drăghici, fost consilier, profesor la liceu, neagă că a luat avansuri asupra lefeĭ cum şi faptul că ar fi luat mită de la uniĭ imprumutătorĭ; tăgădueşte asemenea că ar fi luat ca delegat pentru cercetarea imobilelor cheltuelĭ de transport de la proprietarĭ.

Şedinţa se suspendă la ora 6 şi jum. seara şi va continua mâine Marţĭ.

Treb.

Informaţiunĭ

Ministerul de interne a confirmat ca preşedinte al consiliuluĭ general al judeţuluĭ Constanţa, pe d-l Al. Belcic, conform legeĭ pentru organisarea Dobrogeĭ.

Domnul Gr. Corlătescu sub-prefectul plăşeĭ Teleajenu din judeţul Prahova, este trecut în aceiaşĭ calitate la plasa Câmpul-Tērşor în locul vacant.

*

Domnul locotenent G. Nicolau este numit sub-prefect la plasa Teleajnu, în locul d-luĭ Gr. Corlătescu permutat.

Ierĭ s'a început examenul de admiterea ofiţerilor în şcoala superioară de stat-major.

Din 13 candidaţĭ, câţĭ s'aŭ prezentat la examen, *3* aŭ fost respinşĭ din cauză de sănătate.

Domnul Davidoglu, fost preşedinte al Consiliuluĭ General al judeţuluĭ Tulcea, a fost confirmat din noŭ preşedinte al aceluiaş consiliu.

Instalatul lumineĭ electrice pe Bulevard se face cu multă iuţeală. Lampele arc, care luminaŭ în grădina Cişmigiu pînă acum, aŭ început a fi transportate pe Bulevard, pînă ce vor sosi lampele cele noĭ comandate în streinătate.

Ştirĭ Telegrafice

BERNA, 16 Octombre.—S'a adoptat cu o mare majoritate revizuirea Constituţieĭ în sensul introduceriĭ asigurărilor de către stat in caz de accidente şi de boală ce s'ar întâmpla lucrătorilor.

La alegerile pentru Consiliul naţional socialiştiĭ aŭ căzut la Zurich şi la Berne.

In Consiliul municipal din Paris, un consilier a propus să se voteze o sumă destinată la contribuirea înălţăreĭ unuĭ monument la Jemmapes, pentru perpetuarea aducereĭ aminte a unuia din triumfurile decizive ale revoluţiuneĭ franceze.

PARIS, 16 Octombre. — Camera a continuat discuţia bugetuluĭ. D. Leon Say a criticat lucrarea comisiuneĭ bugetare; el o găseşte maĭ rea de cât proiectul D-luĭ Rouvier. El a combătut doctrina care respinge impozitele marĭ şi împrumuturile; el crede că impositul asupra alcooluluĭ e necesar. D. Jamais, deputat din Gard, combate suprataxa asupra alcooluluĭ; el cere ca să se stabilească un imposit asupra operaţiunilor de bursă. D. Moreau, radical, depune o propunere prin care cere stabilirea unuĭ imposit asupra titlurilor de nobleţă.

O mulţime de deputaţĭ republicanĭ de toate nuanţele adresează un apel pentru înălţarea unuĭ monument luĭ Garibaldi ca amintire pentru concursul ce a dat în resboiul din 1870.

VIENA, 16 Octombre. — Ziarele salută într'un mod simpatic intrarea Conteluĭ de Hartenau în serviciul activ al armateĭ austriace şi consideră acest act ca o renunţare definitivă la orĭ-ce rol politic.

Seniorul d'Estouville

Tradiţie populară din Francia

Seniorul d'Estouville zidea monastirea Valmont în Caux pentru a înplini jurământul se făcuse în Palestina, şi pusese la lu ru pe toţĭ vasaliĭ asprul bătăios nesimţitor de ostenelile lor, îĭ ţinea să muncească de cum se crăpa de ziuă şi până înoptata bine fără altă hrană de cât câte o bucată de pâine din care da câinilor şi pe aceea muiată în apă de fêntână. Aşa că toţĭ ar fi murit dacă Dumnezeŭ n'ar fi pus o sfîntă alăturĭ cu acel om aşa de fioros. Fiica senioruluĭ d'Estouville era aşa de frumoasă în cât orcine o vedea rĕmânea uimit, şi aşa de bună încât se putea zice că era maĭ bună de cât frumoasă. Pe orĭ unde tatăl sĕŭ ameninţa orĭ pedepsea, dênsa venea să potolească şi să îndrepteze. Venea ca şi o rază de soare în mijlocul furtuneĭ.

Fiindu'ĭ milă de vasaliĭ carĭ munceaŭ la mănăstire, ea le păstra carnea cea maĭ bună, vinurile cele maĭ gustoase, şi le aducea în taină, îndemnându'ĭ ca să nu cum-va să spună cuĭ-va şi să mulţumească numaĭ luĭ Dumnezeŭ.

Insă seniorul d'Estouville bănui înşelătoria şi pentrucă era tot aşa de calic pe cât era de hain la inimă, într'o zi se înfurie ca un nebun.

O pândi în cale şi o vĕzu cum ducea subt pestelcă merindele şi vinul. O opri în loc.

— Ce aĭ în ulciorul pe care 'l ţiĭ ascuns subt pestelcă? o întrebă el rĕstit.

— Vaĭ! să mĕ ierte stĕpânul mĕŭ, duc apă de fîntână.... rĕspunse fata cu sfială.

— Şi subt manta ce ducĭ?

— Stăpânul meŭ să nu se supere, duc florĭ... rĕspunse copila tremurând.

— Mĕ înşelĭ! zise el furios.

Şi, înhăţând ulciorul, îl vărsă în drum ca s'o dea de gol. Dar, o minune! Vinul se prefăcuse în apă limpede.

D'Estouville îĭ apucă mantaua şi o scutură ca să facă să cadă merindele: însă picară numaĭ florĭ.

— Nenorocito! mĕ sărăceştĭ pe mine, domnul şi stepînul tĕŭ, şi nu'ţĭ e frică fiind-că eştĭ complice cu Fecioara; dar, dupe cum e adevĕrat că într'o zi am să inviez ca să vĕz Treimea, îţĭ jur că am să te închid într'un schit!

— Fie dupe voia ta! zise fata.

Şi de o-dată o înconjură un nor luminos şi pieri aşa de iute în cât credeaĭ că o luase un fulger.

Seniorul d'Estouville, maĭ întêĭ de spaimă, apoĭ de durere, puse s'o caute pretutindenĭ, dar fuse în zadar. El îmbĕtrîni în castelul luĭ ca bufniţa în scorbura copaculuĭ, fără să audă de numele ficeĭ sale. Tocmaĭ dupe ce trecură mulţĭ anĭ, plimbându-se într'o zi prin cimitirul unuĭ schit, citi numele eĭ pe un mormînt acoperit cu muşchiŭ şi unde se făceaŭ minunĭ marĭ.

Sp.

ULTIME INFORMATII

Toţĭ d-niĭ Miniştri carĭ aŭ fost ierĭ la Sinaia, s'aŭ întors aseară în capitală.

De asemenea s'a întors şi d. prefect al poliţieĭ capitaleĭ.

Consiliul general de Ilfov şi-a constituit ast-fel biuroul sĕŭ: D-l Gr. Triandafil, preşedinte, d-niĭ C. Manciulescu şi A. P. Dumitrescu vice-preşedinţi, iar secretarĭ d-niĭ I. G. Danielescu, şi G. Isvoranu.

Aŭ fost aleşĭ membriĭ aĭ comisiuneĭ de recrutare d-niĭ doctorĭ Nichita şi Isvoranu; în comisiunea pentru a fixa preţul muncilor agricole aŭ fost aleşĭ d-niĭ Riureanu, Panaitescu şi Clinceanu; aŭ fost aleşĭ în comisiunea pentru stabilirea bugetelor, d-niĭ Manciulescu, Millo şi Dan.

Procesul colonelului Polizu, care se va judeca de către consiliul de resboiŭ din Constanţa, s'a fixat pentru ziua de 27 Noembre.

Tragerea la sorţĭ a magistraţilor carĭ vor prezida biurourile electorale din capitală la alegerile comunale, s'a decis să se facă la 1 Noembrie.

Primim plângerĭ de la călătoriĭ carĭ sosesc prin punctul Predeal, în contra d-luĭ şef al vămeĭ care face o mulţime de neajunsurĭ, unora din călătorĭ pe când pe alţiĭ îĭ favorizează.

Credem că ar fi bine să se ia măsurĭ de îndreptarea acestuĭ rĕŭ.

Din Ploeştĭ ni se scrie că din cauza eliminăreĭ ne-drepte a treĭ elevĭ din clasa a VII liceală, colegiĭ lor s'aŭ pus în grevă ne voind a maĭ urma cursurile până ce nu se va face dreptate.

Rugăm pe d-nul ministru al cultelor să numească o anchetă care să lămurească această afacere.

Domnul Th. D. Speranţă, cunoscutul scriitor popular, a fost numit profesor de limba română la şcoala Normală de Institutorĭ.

Următoarele persoane aŭ obţinut cu mare succes diploma în ştiinţele comerciale de la şcoala din Craiova: Domniĭ Bazeli George, Brăiloiu Grigore, Marescu Leopold şi Niculescu Stefan.

Felicitările noastre noilor laureaţĭ.

Aseară pe la orele 4 sergentul de stradă Stoica Ion şi'a tras un glonţ în partea inimeĭ pe când se afla în curtea caselor din strada Vămeĭ aparţinând M. S. Regeluĭ.

Nenorocitul Stoica a fost transportat la spital.

Rana e foarte periculoasă. Cauza acestuĭ act de disperare să zice c'ar fi dragostea.

Cunoscutul nostru artist, d-nu Anton Kneisel, va da, la 12 Noembre, în sala Teatruluĭ Naţional, o reprezentaţie teatrală cu bine voitorul concurs al artiştilor teatruluĭ naţional.

Teatru Naţional. — Joĭ 17 curent. **Femeile Noastre**, comedie în 3 acte.

Coloseul Opler. — Reprezentaţiĭ variate în fie-care seară.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" 4

Adolphe Aderer

MONNA MARIA

III

In sfîrşit Monna se linişti şi, cu o răceală care nu se potrivea cu veselia eĭ obişnuită, rĕspunse ducese:

— Nu ştiŭ, doamnă, ce voeştĭ să zicĭ. .... Eŭ aci nu am să regret nicĭ să doresc plecarea nimĕnuĭ...

Isprăvind vorbele acestea, Monna sărută pe frunte pe marchiza de Caserte, salută pe toţĭ din salon şi ieşi.

Marchiza ascunse în sine nemulţumirea şi grija eĭ, însă îndată ce o îngăduiră datoriile sale ca să iasă din salon, se duse în camera Monneĭ unde o găsi îngenunchiată cu capul pe pat şi plângând amarnic.... O sculă şi, după ce 'ĭ potoli lacrimile şi suspinele cu sărutărĭ, o rugă să'ĭ spue ce înseamnă scena asta, să'ĭ explice mâhnirea eĭ.

— Ce 'ĭ făcusem ducesi ca să'şĭ bată joc de mine? zise Monna.—Ea pretinde că ştie pricina mîhniri mele... Ah! dumneata aĭ s'o pricepĭ, d-ta care singură aĭ putea să mĕ facĭ să uit pe aceea la care mĕ gândeam!... Mâine este ziua când a murit mama...'Mĭ ziceam în gând că mama a murit ca vaĭ de ea şi că eŭ trăesc, mulţumită d-tale, în avuţie şi fericire!

— Scumpă copilă!...

— Iacă de ce eram tristă! însă aş fi trebuit să'mĭ ascund mîhnirea. Aş fi cruţat pe lordul Pickwell de o supărare pe care n'o să'mĭ-o ierte nicĭ odată.

— De ce s'ar supăra el pe tine pentru o vorbă a duceseĭ?

— Ah! d-ta n'aĭ priceput ce voia să zică ducesa? eŭ am priceput şi am să te fac să înţelegĭ... Ducesa îşĭ închipue că eŭ vreaŭ să împedic pe lordul Pickwell de a lua de nevastă pe fiica eĭ...

— Ce'mĭ spuĭ tu?...

— Adevĕrul... Da, fiind-că avansurile şi cochetăriile domnişoareĭ Christiana nu aŭ fermecat pe lordul Pickwell şi fiind-că lordul Pickwell a arătat puţină milă Monneĭ Maria, ea mĕ dispreţueşte. Ea nu crede însă că eŭ nu umblu să'l fac să mĕ ia pe mine!

Vorbele Monneĭ făcură pe marchiza să se mire mult.

Plină fiind numaĭ de dulceaţa ceasuluĭ de faţă ea nu se gândise la greutăţile ce i se vor pune în cale când copila pe care o luase dupe drumurĭ va ajunge fată mare şi frumoasă de 18 anĭ.

Se uită la Monna şi frumuseţea necomparabilă îĭ izbucni în ochĭ: corpul eĭ, din fire svelt, se maĭ desvoltase prin viaţa activă pe care o ducea la ţară; eleganţa talieĭ sale ar fi disperat pe cele maĭ aristocratice femeĭ. Pĕru-ĭ bălan şi cam creţ cumpĕtaŭ lumina cam sĕlbatică a ochilor sĕĭ negri; bărbia eĭ întru cât va energică era îndulcită de douĕ buze aşa de fragede şi aşa de dulcĭ în cât marchiza, după acest scurt moment de admiraţie, o luă în braţe şi 'ĭ zise:

— Sărută-mĕ, frumoasa şi buna mea Monnetta!

— Da, mămulică, te iubesc mult, ştiĭ bine, însă şi eŭ ştiŭ că nu sînt de cât Monneta, prietina luĭ Castagno, grădinarul d-tale.... Să mĕ despartă de d-ta o întîmplare şi eŭ mĕ înbrac iar cu hainele mele napolitane, şi iar alerg pe la pictorĭ şi iar cer d-luĭ Berthé o şedinţă, şi dacă cum-va voiŭ fi azi prea urîtă pentru el, voiŭ cânta pe strade ariile pe carĭ le am învĕţat la d-ta.

— Aĭ de gând să tacĭ, domnişoară? Aide, linişteşte-te... Când veĭ dormi să te gândeştĭ că marchiza de Caserte te iubeşte mult şi că'ţĭ datorează o fericire prea mare de când trăeştĭ cu dânsa, pentru ca să nu'ţĭ asigure fericirea d-tale.

— Fericirea mea va fi ca să trăesc tot-d'a-una lângă d-ta.

—Oh!.. adineaorĭ aş fi crezut, acum aş afirma cel puţin.... zise marchiza sărutând pe Monna încă odată.

In momentul când intra marchiza în salon auzi că musafiriĭ vorbeaŭ încă de incidentele d'adineaorea şi auzi vorbele din urmă ale duceseĭ de Casteldur, care zicea:

— De giaba spuneţĭ d-v.... — Domnişoara Monna Maria se duce plângênd... lordul Pickwell peste cincĭ minute se retrage în apartamentele sale.... Eĭ bine! nu'ĭ firesc lucru!

Ducesa nu zise maĭ departe nimic fiind-că zări pe marchiza că intrase.—Aceasta nu făcuse nicĭ o aluzie la ce se întâmplase... Insă dupe ce se duseră toţĭ să se culce ea se suĭ în camera sa şi trecu foarte încet prin camera Monneĭ: fata dormea foarte liniştit.

— Cât e de frumoasă! zise marchiza... şi câtă dreptate ar avea el s'o iubească, pentru dînsa şi pentru dînsu!... Zĕŭ! maĭ că'ĭ mulţumesc ducesi pentru rĕutatea eĭ... Ea mi-a deschis ochiĭ... aşa că dintr'un lord posomorît voiŭ face poate un fericit şi dintr'o garibaldiană voiŭ face o pairă a Engliterei.

V

Era încă linişte în castel când se coborî Monna Maria în grădină. Ea nu făcu ca altă dată, adică nu stete să respire mirosul florilor, să asculte bîzîitul miilor de insecte carĭ ies din corolele parfumate ale florilor, scuturând umiditatea după antenele lor... Monna grăbi pasul şi se duse repede spre capela ridicată în amintirea părinţilor sĕĭ.

Când s'apropiă de locul acesta nu 'şĭ putu stăpâni un ţipĕt mic de mirare. Uşa era deschisă şi un bărbat sta în picioare în faţa altaruluĭ... Când auzi ţipĕtul feteĭ se întoarse şi Monna vĕzu atuncĭ că omul era lordul Pickwell. Se opri în loc, abia suflând. Tînĕrul lord veni spre dânsa, îşĭ luă pălăria de pe cap, şi îĭ zise:

—Iartă-mĕ, domnişoară, că am călcat într'un loc care se deschide numaĭ pentru D-ta... Stiam că viĭ aicĭ foarte de dimineaţă şi fiind că voiam să 'ţĭ zic adio...

—Plecĭ?

—Da, azĭ chiar... am îndrăznit să viŭ aci fiind că eram sigur că te întâlnesc...

—Dar,... puteaĭ să 'mĭ zicĭ adio în castel tot atuncĭ când ţi-aĭ fi luat adio de la marchiza... Şi apoĭ, pentru ce 'mĭ-aĭ zice mie adio?

Monna, când zise vorbele acestea, ridică pentru întâia oară ochiĭ spre lordul Pickwell. Paloarea tînĕruluĭ, neliniştea întipărită în figura luĭ, o izbiră şi Monna se căi puţin de întrebarea aceasta umilă şi trufaşe tot într'o vreme, pe care 'ĭ-o făcuse.

Şi când vorba aceasta scăpă par'că pe tînĕr de povara care 'l apăsa, obrazul i se lumină de o bucurie nouă pentru el, ochiĭ îĭ scăpărară cu o lumină neobişnuită... S'aruncă la picioarele feteĭ şi luându'ĭ mâinile într'ale luĭ, zise cu un foc care nu se potrivea cu liniştea cu care vorbea el de obiceiŭ:

— Te rog, Monna, să nu plecĭ!... rĕmâĭ!... Ah! dacă aĭ ştĭ câtă fericire şi bucurie îţĭ datorez de când am venit în castelul acesta!... Viaţa îmĭ era o povară! averea şi călătoriile nu'mĭ procuraŭ de cât distracţiĭ searbede!... Mi se urâse de moarte! Nu era departe ziua când m'aş fi lepădat cu desgust de o viaţă de care'mĭ era scârbă... Intâmplarea m'a pus în cale'ţĭ şi prin nu ştiŭ ce influenţă misterioasă, prin farmecul şi graţia întregeĭ d-tale persoane, aĭ risipit noaptea din sufletul meŭ, aĭ făcut să'mĭ bată inima de o emoţiune pe care nu o cunoşteam.... Am venit aicĭ să'ţĭ mulţumesc pentru toate acestea, fiind-că ştiam că te găsesc singură şi fiind-că eram hotărât să'ţĭ deschiz inima mea... Monna, te iubesc din tot sufletul... voeştĭ să'mĭ fi nevastă?

(Va urma)

Primaria comunei Bucuresci

DIVIZIA COMPTABILITAŢEI

PUBLICAŢIUNE

Potrivit art. 7 din regulamentul pentru aplicarea legei emisiunei imprumutului de lei 16 milioane contractat, in anul curent, efectuat astăzi prima tragere la sorţi a obligaţiunilor acestui imprumut, se aduce la cunoştinţa d-lor detentori că numerile titlurilor eşite sunt următoarele:

44, Obligaţiuni a 100 lei

No. 399, 752, 829, 1206, 1216, 1309, 1427, 1430, 1512, 1513, 1889. 2217, 2460, 2668, 2987, 3727, 3968, 4221, 4251, 4315, 4350, 4514, 5144, 5388, 5584, 6133, 6266, 6381, 6391, 6649, 6718, 6727, 7018, 8872, 8915, 8982, 9199, 9338, 9458, 9636, 9666, 9779, 9844, 9905.

32 Obligaţiuni a 500 lei

No. 11190, 11205, 11562, 11619, 11722, 11763, 11832, 11974, 12394, 12373, 12645, 12781, 12893, 12992, 13361, 13426, 13431, 13541, 13609, 15056, 15629. 16153, 16340, 16366, 16487, 16827, 16831, 16843, 17120, 17343, 17373, 17734.

20 Obligaţiuni a 1000 lei

No. 18065, 18126, 18380, 18667, 18673, 18773, 18830, 18852, 19313. 19473, 19501, 19520, 19556, 19593, 20020, 21613, 22005, 22092, 22538, 22719.

12 Obligaţiuni a 2000 lei

No. 23264, 23268, 23300, 23517, 23692, 23745, 23959. 24621, 24874, 25579, 25599, 25834.

Plata acestor titluri, cum şi a cuponului No. 1, cu scadenţa de 15 (27) Noembre 1890, se va face prin anticipaţiune cu incepere de la 20 Octombre (1 Noembre la casieria comunei in aur.

p. Primar, N. N. ŞOIMESCU.

Şef. comptabilităţei, *Andricu*.

No. 47.052 1890, Octombre 15

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Acad[illegible] 24.